

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 4. Eudoxius Episcopus Antiochenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. noluit, sed præclaram pueri indolem so-
 A. C. 357. lius virtutis studio excoluit, qua Magistra
 tantum profecit, ut, quamvis Doctrina,
 & eloquentia S. Basilio inferior, virtute
 tamen minime cederet.

§. IV.

Eudoxius Episcopus Antiochenus.

Soc. r. II. 37. *Soz. 4. 12.* *Theod. II. hist. 25.* **L**eoncio Episcopo Antiocheno Ariano
 defuncto Eudoxius Episcopus Ger-
 maniciæ ex ejusdem factionis Principi-
 bus hanc Cathedram invasit. Is in Occi-
 dente, & in comitatu Imperatoris erat,
 quando ad aulam de obitu Leontii nun-
 tium perlatum est; tunc solerter ad Im-
 peratorem ait; Sede Antiochena vacan-
 te suam Ecclesiæ Germaniciensis præse-
 ntiam necessariam esse, petitque, ut sibi
 prompte ad eam redire liceret; Impera-
 tor, quid moliretur, non perspiciens,
 eundi licentiam fecit. At ille, Spadoni-
 bus cubiculi jam antea sibi conciliatis,
 eorum potentia fretus, dimissa Ecclesia
 sua Germaniciensis, strenue Antiochiam
 venit, effecitque, ut quasi jubente Impe-
 ratore Episcopus reciperetur, Georgio
 Laodiceno, & Marco Arethusano insciis,
 qui spectatissimi in Syria Episcopi erant,
 omnibusque aliis, quibus huic Electioni
 interesse competeat. Eudoxius origi-
 nem trahebat ex oppido Arabissa mino-
 ris

Philost. IV. c. 4.

ris Armeniæ, filius Cæsarii, qui in mulie-
res libidinosus, prioris vitæ licentiam
Martyrio expiavit. Filius indolem for-
titus erat lenem, ingeniosam, & solertem,
at simul admodum meticulosam, & ad
voluptates pronissimam. S. Eustathius
Episcopus Antiochenus inter Clericos
eum recipere ob Doctrinæ perversitatem
noluerat, sed ipso proscripto, Ariani non
solum ad Clericatum, sed etiam Episco-
patum promotum Germaniciæ Cathed-
ræ, in Syriæ, Ciliciæ, & Cappadociæ
confiniis, imposuere. Ut hujus Sedis
Episcopus Concilio Antiocheno Dedic-
tionis anno 341. adfuit. Secta erat pure
Arianus, Aetii Discipulus, qui Dei Filium
Patri in substantia similem negabat. Pa-
latii Spadones eundem in fide errorem
fovebant, fuitque hæc secta Anomeorum
dicta a Græco vocabulo *Anomoios*, quod
dissimilem significat.

Sæculum IV.
A. C. 357.

*Athan. de
Synod. p.
869. 913.
Sup. XII.
§. 47.*

Eudoxio, Antiochena Sede occupata,
non ea hæresin occultandi cura fuit, quæ
antea Leontio; aperte Doctrinam Ca-
tholicam aggressus, modis omnibus, qui-
cunque sibi resistere auderent, perseque-
batur. Aetius, comperta ejus promo-
tione, confestim ex Ægypto advolavit,
secum Eunomium adducens, & Antio-
chiæ commorationem toti terrarum or-
bi præhabens, quod ad Genium suum fa-
ctam Eudoxii indolem videret, place-
batque

*Theod. II.
hist. c. 25.*

Sæculum IV. batque communis in fidei Doctrina opinio, nec minus mollis, & libidinosa vitæ ratio. Ergo Eudoxii Gnatho, & parastus erat, quippe gulæ illecebris captus, quocunque pinguioris offæ nidor trahe-

Socr. II. ret, sequebatur. Eudoxius alumnus suum Diaconorum ordini, quem ei Leontius primo contulerat, restituere cupiens, in Concilio, quod propere convocaverat, rem proposuit, sed eorum, qui Actium oderant, potiora fuisse suffragia, nec eum Eudoxius, quantumvis optaret, restituere potuit. Aderant quoque Acacius Cæsariensis, & Uranius Tyriensis, idem cum Eudoxio sentientes. In eo

Socr. IV. Concilio simul vocem *homoiousios*, & *homoousios* damnarunt, nempe nec in substantia similem, nec consubstantialem dicendum pronuntiarunt, ita hoc ipsum ab Episcopis Occidentis fuisse definitum, commenti; hæc autem, quam obtendebant, definitio, erat secunda Sirmiensis formula, ab Osio subscripta, eaque Eudoxius, & Sectatores ejus in rem suam strenue utebantur. Imo Ursacio, Valenti, & Germiniano per epistolas gratias egerunt, quod ipsi potissimum, negotio feliciter consummato, Occidentales ab errore ad veritatem reduxissent.